

Čipke so bile drage, službo je bilo težko najti in vedno je primanjkovalo denarja. Spodnje perilo so dekleta okraševale z različnimi vezeninami.

Slavka Mrzel (* 1924) iz Šmartnega pri Litiji, ki je obiskovala tudi meščansko šolo, pravi takole:

»V osnovni in meščanski šoli sta bila obvezna učna predmeta tudi gospodinjstvo in ročna dela. V Šmartnem sta poleg Rodetove gospe poučevali še Schweigarjeva in Vozlova. Bili sta strogi in natančni, peto pri nogavici sem morala tudi desetkrat podreti. Poleg pletenja smo tudi šivale, kvačkale, vezle.

V obdobju med obema vojnama so bile ročne vezenine visoko cenjene. Vsako dekle si je moralo svojo obleko ali pa obleko mlajših sestic ročno okrasiti. Ti okraski so pričali tudi o znanju in ročnih spretnostih, seveda pa tudi o pridnosti. Hranim še različne izdelke, še vedno so mi dragocen spomin na tiste čase, ko zaradi pomanjkanja nismo ničesar zavrgli.«

Vir:

Dolšek, Ida. Špinerbal: litijski ples predilcev. Šmartno pri Litiji: Biroservis, 2011, str. 72.